

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1971-1972.

10 JULI 1972.

WETSVOORSTEL

tot invoering van een stelsel van kredieturen voor de jonge werknemers, de zelfstandigen en helpers.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Reeds sedert verschillende jaren leeft de bezorgdheid om, door een stelsel van kredieturen, de promotie aan te moedigen van de jongeren, die reeds in het beroepsleven staan, doch zich op het intellectueel en menselijk vlak wensen te volmaken.

Deze bekommernis vond trouwens haar weerklank tijdens de jongste verkiezingsstrijd in het programma van de belangrijkste politieke partijen.

De C. V. P.-P. S. C. voorzag uitdrukkelijk in haar programma de « invoering van een stelsel van kredieturen voor de jonge arbeiders vanaf 1 september 1972 met een gelijkwaardig maar aangepast systeem voor de jonge zelfstandigen en landbouwers ».

Ook de B. S. P. voorzag uitdrukkelijk « een veralgemening van de kredieturen ».

In de programma's van de andere partijen vindt men eveneens deze gedachte terug, ofschoon zij aldaar niet steeds zo duidelijk werd geformuleerd.

Dit wetsvoorstel beoogt de verwezenlijking van dit oogmerk dat aldus door de publieke opinie werd tot uitdrukking gebracht.

In 1967 reeds had het Centrum voor Politieke, Economische en Sociale Studies een eerste ontwerp uitgewerkt, dat evenwel niet werd neergelegd; eveneens kwamen verschillende parlementaire initiatieven tot stand, waarvan het oudste — dit van de heer Debucquoy — van 1959 dateert. De twee grote vakbonden, het Algemeen Christelijk Vakverbond en het Algemeen Belgisch Vakverbond, werkten op hun beurt een gemeenschappelijk voorstel uit, dat weliswaar beperkt bleef tot de werknemers, doch in ruime mate geïnspireerd was op vroegere initiatieven, o.m. op het door het C. E. P. E. S. S. opgestelde voorstel.

* * *

Dit wetsvoorstel strekt zich uit zowel tot de werknemers als de zelfstandigen en helpers, die de volle leeftijd van 25

Chambre des Représentants

SESSION 1971-1972.

10 JUILLET 1972.

PROPOSITION DE LOI

instaurant un système de crédits d'heures pour les jeunes travailleurs salariés, indépendants et aidants.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Depuis plusieurs années déjà s'est fait jour le souci d'encourager, par un système de crédits d'heures, la promotion des jeunes, engagés dans la vie professionnelle et désireux de se perfectionner sur les plans intellectuel et humain.

Cette préoccupation a d'ailleurs trouvé un écho, lors de la dernière campagne électorale, dans le programme des principaux partis politiques.

Le P. S. C.-C. V. P. prévoyait explicitement dans son programme l'« instauration d'un régime de crédits d'heures pour les jeunes travailleurs, à partir du 1er septembre 1972, et l'organisation d'un système analogue, mais approprié, pour les jeunes indépendants et agriculteurs ».

Le P. S. B. prévoyait explicitement lui aussi « une généralisation des crédits d'heures ».

La même préoccupation se retrouve dans les programmes des autres partis politiques, bien qu'elle n'y soit pas aussi clairement formulée.

Le but de la présente proposition de loi est de réaliser les objectifs exprimés ainsi par l'opinion publique.

Dès 1967, le Centre d'Etudes politiques, économiques et sociales avait élaboré un premier projet qui ne fut cependant pas déposé; diverses initiatives parlementaires avaient également vu le jour, dont la plus ancienne — celle de M. Debucquoy — date de 1959. Les grandes organisations syndicales C. S. C.-F. G. T. B. élaboraient à leur tour une proposition commune, limitée il est vrai aux seuls salariés, mais qui s'inspirait largement des initiatives précédentes et notamment du projet élaboré par le C. E. P. E. S. S.

* * *

La présente proposition de loi vise, à la fois, les salariés, les indépendants et les aidants n'ayant pas dépassé l'âge

jaar niet hebben overschreden. Het voorziet in de mogelijkheid om een bepaald aantal uren betaald verlof te krijgen in verhouding met het aantal werkelijk gevolgde lesuren. Een deel van de verlofuren (maximum 20 %) kan worden gegroepeerd in bepaalde perioden van het jaar met het oog op de voorbereiding van examens.

Het voorstel beoogt derhalve de jongeren aan te moedigen om het peil van hun algemene en menselijke vorming op te voeren en aldus te komen tot een werkelijke menselijke en sociale promotie.

De realisatie van een dergelijk oogmerk moet, gelet op het algemeen karakter ervan, ten laste vallen van de gehele gemeenschap, die overigens hieruit ongetwijfeld voordeel zal halen, en moet alle groepen van jongeren, die reeds in het beroepsleven staan, omvatten.

Aangezien de beschikbare financiële middelen beperkt zijn, moeten de inspanningen geconcentreerd worden op opleidingstypes, die erop gericht zijn de betrokkenen een hoger vormingspeil te doen verwerven dan datgene dat zij langs hun vroegere studies reeds hadden bereikt.

Het wetsvoorstel bepaalt dan ook nauwkeurig de vormingstypes waarover het gaat en stelt als eis dat de geleverde inspanning een minimum-aantal werkelijk gevolgde lesuren zou bedragen (240 uur per jaar).

Daarnaast voorziet de tekst in de organisatie van een strenge controle om misbruiken en een verspilling van de financiële middelen te voorkomen; deze controle gaat gepaard met strenge strafbepalingen voor de overtreders, zowel voor de jongeren zelf als voor de werkgevers, de hoofden van de onderwijsinrichtingen en de organisatoren van cursussen.

Aangezien het wetsvoorstel terzelfdertijd van toepassing is op de werknemers, de zelfstandigen en de helpers en de aangemoedigde vormingscursussen van verschillende departementen afhangen, worden bijzondere modaliteiten voorzien, zowel wat betreft de vorm van de voordelen (voorgeschieden loon door de werkgever en aan hem door het Rijk terugbetaald, forfaitaire premie wanneer het gaat om zelfstandigen en helpers) als wat betreft de uitoefening van de controle.

Toelichting bij de artikelen.

Artikel 1.

Hierin wordt verduidelijkt op welke werknemers, zelfstandigen en helpers, enerzijds, en op welke werkgevers, anderzijds, het wetsvoorstel van toepassing of niet van toepassing is. Het bepaalt daarenboven de drie types van voorwaarden waaraan iedere begunstigde moet voldoen : de soorten van bedrijvigheid die hij moet uitoefenen, de soorten van onderwijs die hij moet volgen, de leeftijdsvoorwaarde.

De uitdrukking « diploma van hoger niveau dan dat waarop de inschrijving berust » moet geïnterpreteerd worden

— hetzij door verwijzing naar het koninklijk besluit dd. 22 april 1969 voor wat betreft de klassering van de diploma's, getuigschriften en brevetten vereist van de personeelsleden van het onderwijs, met het voorbehoud nochtans dat een diploma of getuigschrift van algemeen vormend, technisch of artistiek secundair onderwijs steeds als van een hoger niveau zal aangezien worden dan een diploma, getuigschrift of brevet van het secundair beroepsonderwijs;

— hetzij door verwijzing naar het koninklijk besluit dd. 13 april 1959, alleen voor wat betreft het verwerven van het patroonsdiploma.

de 25 ans accomplis et prévoit la possibilité d'obtenir un certain nombre d'heures de congé rémunéré en relation avec le nombre d'heures de cours effectivement suivis, mais dont une partie (20 % au maximum) peut être groupée à certaines périodes de l'année en vue de permettre la préparation des examens.

Le but est d'encourager ainsi les jeunes à améliorer leur niveau de formation générale et humaine et à accéder de la sorte à une véritable promotion humaine et sociale.

La réalisation d'un tel objectif, vu son caractère général, doit être mis à la charge de la communauté, laquelle, du reste, ne manquera pas d'en bénéficier; elle englobera toutes les catégories de jeunes engagés dans la vie professionnelle.

Les ressources disponibles étant limitées, il y a lieu de concentrer les efforts sur des types de formation destinés à faire acquérir aux intéressés un niveau de formation, supérieur à celui qu'ils possédaient précédemment du fait de leurs études.

Aussi la proposition de loi définit-elle les types de formation dont il s'agit et exige-t-elle que l'effort comporte un minimum d'heures de cours effectifs (240 heures par année).

Par ailleurs, le texte prévoit l'organisation d'un contrôle sévère pour éviter les abus et un gaspillage des ressources, contrôle assorti de dispositions pénales sévères pour les contrevenants : tant les jeunes eux-mêmes que les employeurs, les directeurs d'établissements scolaires et les organisateurs de cours.

Du fait que la proposition de loi s'applique à la fois aux salariés, aux indépendants et aux aidants, que les cours de formation encouragés dépendent de différents départements, des modalités particulières ont été prévues tant en ce qui concerne la forme des avantages (salaire avancé par l'employeur et remboursé à celui-ci par l'Etat, prime forfaitaire quand il s'agit d'indépendants et d'aidants) que l'exercice du contrôle.

Commentaire des articles.

Article 1.

Cet article précise à quels travailleurs salariés, indépendants et aidants, ainsi qu'à quels employeurs la proposition s'applique ou ne s'applique pas. Il fixe, en outre, les trois types de conditions auxquelles tout bénéficiaire doit satisfaire : les genres d'activité qu'il doit exercer, les genres d'enseignement qu'il doit suivre, la condition d'âge.

L'expression « diplôme du niveau supérieur à celui permettant l'inscription » doit être interprétée :

— soit par référence à l'arrêté royal du 22 avril 1969, en ce qu'il classe les diplômes, certificats et brevets requis des membres du personnel des établissements d'enseignement, sous cette réserve cependant qu'un diplôme ou certificat d'enseignement secondaire de formation générale, technique ou artistique sera toujours considéré comme supérieur à un diplôme, certificat ou brevet d'enseignement secondaire professionnel;

— soit par référence à l'arrêté royal du 13 avril 1959, en ce qu'il concerne uniquement l'acquisition du diplôme de patronat.

Art. 2.

De Koning zal, bij in Ministerraad overlegd besluit, de leerinhouden en de vormingstypes bepalen waarvan Hij oordeelt dat zij beantwoorden aan de in artikel 1 gestelde voorwaarden.

Hij zal zich hierbij laten leiden door de algemene opzet van de wet.

Art. 3.

De begunstigden zullen het recht hebben afwezig te zijn op het werk gedurende een aantal uren dat gelijk is aan het aantal uren dat zij volgen voor hun vorming, met een maximum van 480 uur per jaar of 12 uur gemiddeld per week.

Ten einde deze kredieturen zo doeltreffend mogelijk te maken, zullen zij moeten toegekend worden tijdens wekelijkse of half-maandelijks verlosperiodes, opdat de werknemers-studenten over de nodige tijd zouden beschikken om de leerstof regelmatig te kunnen assimileren.

Maximum 20 % van het totaal van de kredieturen zal kunnen verleend worden in de vorm van een langere verlosperiode, ten einde de studenten toe te laten zich op de examens voor te bereiden.

Het toekennen van deze verlosperiodes zal bepaald worden volgens verschillende modaliteiten naar gelang de omstandigheden; de arbeidsrechtbank zal, in laatste instantie, de eventuele geschillen beslechten.

Art. 4.

De kredieturen zullen voor de werknemers geen enkel salarisverlies tot gevolg hebben; de zelfstandigen en de helpers zullen een forfaitaire vergoeding ontvangen, ter compensatie voor de uren die zij aan hun vorming besteden.

Artt. 5 en 6.

De begunstigden zijn verplicht het bewijs te leveren dat zij werkelijk hun sociale promotie op het oog hebben, door regelmatig en met goed gevolg de leergangen te volgen waarvoor zij ingeschreven zijn.

Art. 7.

Op het einde van ieder trimester zullen door het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid alle vergoedingen en bijdragen in verband met de toegestane kredieturen die te zijnen laste vallen, terugbetaald worden aan de werkgever. Deze laatste zal daartoe alle nodige bewijsstukken voorleggen.

Art. 8.

Hierin worden beoogd de buitenlandse werkgevers die — hoewel zij hiertoe niet gehouden zijn — de voordelen van deze wet toekennen aan hun werknemers die in België gevestigd zijn.

Artt. 9 tot 12.

Hierin worden bepaalde modaliteiten verduidelijkt van de controle die — naargelang het geval — zal uitgeoefend worden door de afgevaardigden van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, van de Minister van Middenstand en van de Minister van Landbouw. Tevens worden bepaalde sancties voorzien die betrekking hebben op :

— het hoofd van de inrichting waar het gevolgde onderwijs georganiseerd wordt;

Art. 2.

Le Roi déterminera, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les contenus d'apprentissage et les types de formation qu'il estimera répondre aux conditions prévues par l'article 1.

Il s'inspirera à cet égard des objectifs généraux de la loi.

Art. 3.

Les bénéficiaires auront le droit de s'absenter de leur travail pendant un nombre d'heures égal au nombre d'heures de formation suivies, le maximum étant de 480 heures par an ou de 12 heures par semaine, en moyenne.

Afin de rendre ces crédits d'heures aussi efficaces que possible, ils devront être octroyés en des périodes de congé hebdomadaires ou bimensuelles, permettant aux travailleurs-étudiants de disposer du temps nécessaire à une assimilation régulière de la matière.

Un maximum de 20 % du total des crédits d'heures pourra être octroyé sous forme de période prolongée de congé en vue de la préparation aux examens.

L'octroi de ces périodes sera réglé suivant des modalités différentes selon les circonstances, le tribunal du travail tranchant, en dernière instance, les litiges éventuels.

Art. 4.

Les crédits d'heures n'entraîneront aucune perte de salaire pour les travailleurs, tandis que les indépendants et les aides verront les heures qu'ils consacrent à leur formation compensées par une indemnité forfaitaire.

Art. 5 et 6.

Les bénéficiaires sont tenus de faire la preuve de leur volonté de promotion sociale en suivant avec assiduité et succès, les cours auxquels ils se sont inscrits.

Art. 7.

A la fin de chaque trimestre l'employeur récupérera auprès du Ministère de l'Emploi et du Travail toutes les rémunérations et cotisations correspondant aux crédits d'heures octroyés et tombant à sa charge. Il devra présenter à cet effet toutes les pièces justificatives nécessaires.

Art. 8.

Cet article vise les employeurs étrangers qui, sans y être tenus, accorderont cependant à leurs travailleurs domiciliés en Belgique les avantages de la présente loi.

Art. 9 à 12.

Ces articles précisent certaines modalités de contrôle qui sera, suivant le cas, exercé par des délégués du Ministre de l'Emploi et du Travail, du Ministre des Classes moyennes et du Ministre de l'Agriculture. Ils prévoient également certaines sanctions visant :

— le chef de l'établissement où est organisée la forme d'enseignement suivie;

- de werkgever, ook de zelfstandige als hoofd van een onderneming;
- de werknemer en de helper.

Art. 13.

De ondernemingsraad is bij uitstek het organisme dat over de toepassing van deze wet in de onderneming moet waken.

J. HENCKENS.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

§ 1. — Deze wet is van toepassing op :

1°) alle loon- en weddetrekkende werknemers die voldoen aan de volgende voorwaarden :

a) hetzij in België wonen, alsmede in een in België gevestigde onderneming of exploitatiezetel, of in een openbare dienst, een volledige beroepsbedrijvigheid uitoefenen die tevens de hoofdactiviteit uitmaakt;

hetzij in België wonen, alsmede in het buitenland, in dienst van een in België gevestigde werkgever of van een openbare dienst, een volledige beroepsbedrijvigheid uitoefenen die tevens de hoofdactiviteit uitmaakt.

De Koning bepaalt wat voor de toepassing van deze wet moet worden beschouwd als een volledige beroepsbedrijvigheid die tevens de hoofdactiviteit uitmaakt;

b) hetzij in België een onderwijs met beperkt leerplan volgen, georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Staat, dat leidt tot een diploma van hoger niveau dan dat waarop de inschrijving berust en dat tenminste 240 lesuren per jaar omvat;

hetzij in België aanvullende leergangen voor algemene en beroepsopleiding volgen, georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Staat, dat leidt tot een diploma van hoger niveau dan dat waarop de inschrijving berust en dat tenminste 240 lesuren per jaar omvat;

hetzij in België een vormingsprogramma volgen, dat inzonderheid de algemene persoonlijkheidsvorming beoogt, en dat door de Staat georganiseerd, erkend of gesubsidieerd wordt.

Dit vormingsprogramma moet worden georganiseerd overeenkomstig de door de Koning bepaalde regelen;

c) de leeftijd van 26 jaar niet bereikt hebben ten laatste op 31 december van het jaar gedurende hetwelk zij de in b) hierboven bedoelde onderwijsvormen volgen.

2°) alle zelfstandigen en helpers :

a) die in België wonen en een volledige beroepsbedrijvigheid uitoefenen die tevens de hoofdactiviteit uitmaakt zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit n° 38 dd. 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen;

b) en die voldoen aan de voorwaarden bepaald in b) en c) van het punt 1° hierboven.

- l'employeur, y compris l'indépendant en tant que chef d'entreprise;
- le travailleur et l'aidant.

Art. 13.

Le Conseil d'entreprise est, par excellence, l'organe chargé de veiller à l'application de la présente loi dans l'entreprise.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

§ 1. — Le présente loi s'applique à :

1°) tous les travailleurs salariés et appointés qui répondent aux conditions suivantes :

a) soit habiter la Belgique et exercer une activité professionnelle complète et principale dans une entreprise ou siège d'exploitation établi en Belgique, ou dans un service public;

soit habiter la Belgique et exercer une activité professionnelle complète et principale à l'étranger, au service d'un employeur établi en Belgique, ou d'un service public.

Le Roi détermine ce qui, pour l'application de la présente loi, doit être considéré comme une activité professionnelle complète et principale.

b) soit suivre, en Belgique, un enseignement à horaire réduit organisé, reconnu ou subventionné par l'Etat, donnant accès à un diplôme de niveau supérieur à celui permettant l'inscription et comprenant au moins 240 heures de cours par an;

soit suivre, en Belgique, des cours complémentaires de formation générale et professionnelle organisés, reconnus ou subventionnés par l'Etat, donnant accès à un diplôme de niveau supérieur à celui permettant l'inscription et comprenant au moins 240 heures de cours par an;

soit suivre, en Belgique, un programme de formation axé en particulier sur la formation générale de la personnalité, organisé, reconnu ou subventionné par l'Etat.

L'organisation de ce programme de formation doit être conforme aux règles fixées par le Roi.

c) ne pas avoir atteint l'âge de 26 ans au plus tard le 31 décembre de l'année durant laquelle ils suivent les formes d'enseignement visées au b) ci-dessus.

2°) tous les indépendants et aidants :

a) qui habitent la Belgique et exercent de manière complète et principale une activité professionnelle telle qu'elle est déterminée aux articles 2 et 3 de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants;

b) et qui répondent aux conditions fixées aux b) et c) du point 1°) ci-dessus.

De Koning bepaalt wat voor de toepassing van deze wet moet worden beschouwd als een volledige beroepsbedrijvigheid die tevens de hoofdactiviteit uitmaakt.

3°) alle ondernemingen die de onder 1° en 2° vermelde personen tewerkstellen.

§ 2. — Deze wet is niet van toepassing op :

1° de personen die verbonden zijn krachtens een arbeids-overeenkomst voor huisarbeiders;

2° het onderwijzend personeel.

§ 3. — De Koning kan, op advies van de Nationale Arbeidsraad en bij in Ministerraad overlegd besluit, deze wet toepasselijk maken in de voorwaarden die Hij vaststelt, op de grensarbeiders die in België wonen en die een volledige beroepsbedrijvigheid uitoefenen die tevens de hoofdactiviteit uitmaakt, zoals bepaald in § 1, 1°, a), in een door artikel 3 bedoelde onderneming of exploitatiezetel.

Art. 2.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de leer- en vormingsinhouden waarvan Hij oordeelt dat zij, voor de toepassing van deze wet, beantwoorden aan de in artikel 1, § 1, 1°, b) gestelde voorwaarden.

Art. 3.

§ 1. — De betrokken werknemers, zelfstandigen en helpers hebben het recht op het werk afwezig te zijn gedurende een aantal uren dat niet hoger kan liggen dan het aantal werkelijk gevolgde les- of vormingsuren, met een maximum van 480 uren per jaar.

Tenminste 80 % van het aantal toegekende kredieturen moet regelmatig gespreid worden over wekelijkse of half-maandelijkse periodes en ten hoogste 20 % van dit aantal uren mag geconcentreerd worden tijdens een bepaalde periode van het jaar.

§ 2. — De modaliteiten en de periodes tijdens welke deze afwezigheidsuren worden toegestaan aan de werknemers worden vastgesteld door de ondernemingsraad of, waar deze niet bestaat, bij overeenkomst tussen de werkgever en de afgevaardigden van de organisaties waarbij de meerderheid van de betrokken werknemers aangesloten is. Bij ontstentenis van een dergelijke regeling, geldt een overeenkomst hieromtrent tussen de werkgever en de individuele werknemer. Bij gebrek aan een dergelijke overeenkomst, beslist de arbeidsrechtbank.

§ 3. — De modaliteiten en de periodes tijdens welke de afwezigheidsuren worden toegestaan aan de helpers, worden vastgesteld in gemeenschappelijk overleg met het ondernemingshoofd.

Bij ontstentenis van een dergelijk akkoord wordt het geschil beslecht door de arbeidsrechtbank.

Art. 4.

§ 1. — De uren tijdens welke de werknemer krachtens artikel 3 op zijn werk afwezig is, worden gelijkgesteld met regelmatige arbeidsuren wat betreft de vergoedingen en de bijdragen die krachtens de arbeidsovereenkomst verschuldigd zijn.

Le Roi détermine ce qui, pour l'application de la présente loi, doit être considéré comme une activité professionnelle complète et principale.

3°) toutes les entreprises occupant les personnes, visées au 1°) et au 2°) ci-dessus.

§ 2. — La présente loi ne s'applique pas :

1°) aux personnes liées par un contrat de travail domestique;

2°) au personnel enseignant.

3°) toutes les entreprises occupant les personnes visées au arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le Roi peut, aux conditions qu'il fixe, étendre l'application de la présente loi aux travailleurs frontaliers habitant la Belgique et exerçant une activité professionnelle complète et principale, comme il est dit au § 1, 1°), a) dans une entreprise ou siège d'exploitation visé à l'article 8 ci-dessous.

Art. 2.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les contenus d'apprentissage et de formation qu'il considère, pour l'application de la présente loi, comme répondant aux conditions fixées à l'article 1, § 1, 1°), b).

Art. 3.

§ 1. — Les travailleurs, les indépendants et les aidants intéressés ont le droit de s'absenter de leur travail pendant un laps de temps qui ne peut excéder le nombre d'heures de cours ou de formation effectivement suivis, le maximum étant de 480 heures par an.

80 % au moins du nombre de crédits d'heures accordé doivent être répartis de manière régulière, sur des périodes hebdomadaires ou bimensuelles et 20 % au maximum de ce nombre peuvent être concentrés pendant une période déterminée de l'année.

§ 2. — Pour les travailleurs, les modalités et les périodes d'octroi de ces heures d'absence sont fixées par le conseil d'entreprise ou, à défaut de ce dernier, par une convention entre l'employeur et les délégués des organisations auxquelles la majorité des travailleurs intéressés sont affiliés. En l'absence d'une telle convention, un accord est conclu entre l'employeur et le travailleur individuel. Faute d'un tel accord, la décision appartient au tribunal du travail.

§ 3. — Pour les aidants, les modalités et les périodes d'octroi de ces heures d'absence sont fixées en accord avec le chef d'entreprise.

Faute d'un tel accord, le litige est tranché par le tribunal du travail.

Art. 4.

§ 1. — Les heures durant lesquelles le travailleur est absent de son travail en vertu de l'article 3 ci-dessus sont assimilées à des heures normales de travail en ce qui concerne les rémunérations et les cotisations dues en vertu du contrat de travail.

§ 2. — De zelfstandigen en helpers hebben recht op een forfaitaire vergoeding voor het aantal werkelijk gevolgde lesuren. Het bedrag van deze vergoeding, de modaliteiten van uitbetaling en de aard van de bewijsstukken worden bepaald bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, op gemeenschappelijk voorstel van de Minister die de Mid-denstand onder zijn bevoegdheid heeft en van de Minister die de Landbouw onder zijn bevoegdheid heeft.

Art. 5.

Alle instellingen die een van de onderwijsvormen zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, b) verstrekken, moeten ieder jaar een evaluatiegetuigschrift afleveren, waarvan het model in gemeenschappelijk overleg wordt vastgesteld door de voor de toepassing van deze wet verantwoordelijke Ministers.

Art. 6.

§ 1. — De bepalingen van de artikelen 3 en 4 zijn niet meer van toepassing op de betrokken werknemer, zelfstandige of helper :

1°) vanaf het ogenblik waarop het evaluatiegetuigschrift hem gedurende twee opeenvolgende jaren niet kan uitgereikt worden;

2°) ten laatste op de eerste dag van de maand volgend op het trimester tijdens hetwelk hij onverantwoord afwezig was gedurende een aantal uren dat 10 % bereikt van het aantal vormingsuren waarvoor hij was ingeschreven.

§ 2. — De Koning stelt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel vast.

Art. 7.

Door het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid worden op het einde van ieder trimester aan de werkgever alle in artikel 4, § 1, voorziene vergoedingen en bijdragen die te zijnen laste vallen, terugbetaald.

Deze terugbetaling geschiedt op basis van bewijsstukken, door de werkgever voorgelegd en die moeten vermelden :

- de dagen en uren van bezoldigde afwezigheid;
- het bedrag van het aan de betrokkene verschuldigde en uitgekeerde uurloon;
- het bedrag van de andere krachtens art. 4, § 1, door de werkgever verschuldigde vergoedingen en bijdragen;
- een jaarlijks inschrijvingsbewijs en driemaandelijke getuigschriften van regelmatige aanwezigheid tijdens de lesuren, die door het hoofd van de bezochte instelling worden afgeleverd.

Art. 8.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten volgens welke de Minister van Tewerkstelling en Arbeid de in artikel 7 voorziene terugbetalingen doet aan de werkgevers die, hoewel zij hiertoe niet gehouden zijn, toch de voordelen, waarvan sprake in artikel 3 toekennen aan hun in België woonachtige werknemers die beantwoorden aan de andere in artikel 1, § 1, 1°) bepaalde voorwaarden.

Art. 9.

Het hoofd van de instelling die wordt bezocht door leerlingen die het voordeel van deze wet genieten, is verplicht

§ 2. — Les indépendants et les aidants ont droit à une indemnité forfaitaire pour le nombre d'heures de cours effectivement suivies.

Le montant de cette indemnité, les modalités de paiement et la nature des pièces justificatives sont fixés par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, sur la proposition commune du Ministre ayant dans ses attributions les Classes moyennes et du Ministre ayant dans ses attributions l'Agriculture.

Art. 5.

Tous les établissements dispensant une des formes d'enseignement visées à l'article 1, § 1, 1°), b) sont tenus de délivrer, chaque année, un certificat d'évaluation, dont le modèle est fixé de commun accord par les Ministres responsables de l'application de la présente loi.

Art. 6.

§ 1. — Les dispositions des articles 3 et 4 ci-dessus cessent d'être d'application pour le travailleur, l'indépendant ou l'aidant concernés :

1°) dès le moment où le certificat d'évaluation n'a pu lui être délivré pendant deux années consécutives;

2°) au plus tard le premier jour du mois qui suit le trimestre au cours duquel il s'est absenté irrégulièrement durant un nombre d'heures atteignant 10 % du nombre d'heures de formation auquel il s'est inscrit.

§ 2. — Le Roi fixe les modalités d'application du présent article.

Art. 7.

A la fin de chaque trimestre, le Ministère de l'Emploi et du Travail rembourse à l'employeur toutes les rémunérations et cotisations prévues à l'article 4, § 1, qui tombent à charge de celui-ci.

Ce remboursement se fait sur base d'attestations remises par l'employeur et mentionnant :

- les jours et heures d'absences rémunérées;
- le montant du salaire horaire dû et versé à l'intéressé;
- le montant des autres rémunérations et cotisations dues par l'employeur en vertu de l'article 4, § 1;
- un certificat annuel d'inscription et des certificats trimestriels de présence régulière aux heures de cours, délivrés par le directeur de l'établissement fréquenté.

Art. 8.

Le Roi fixe les conditions et les modalités selon lesquelles le Ministre de l'Emploi et du Travail effectue les remboursements visés à l'article 7 aux employeurs qui, bien que n'y étant pas obligés, accordent cependant les avantages visés à l'article 3 à leurs travailleurs domiciliés en Belgique qui satisfont aux autres conditions fixées à l'article 1, § 1, 1°).

Art. 9.

Le chef de l'établissement fréquenté par des élèves bénéficiaires de la présente loi a l'obligation de tenir un registre

een aanwezigheidsregister van deze leerlingen bij te houden en de in artikelen 5 en 7 voorgeschreven getuigschriften af te leveren.

Hij is eveneens ertoe gehouden dit register, evenals elk ander nuttig bewijsstuk, ter beschikking te stellen van de met het toezicht op de aanwezigheden en afwezigheden van de leerlingen belaste ambtenaren.

Dit toezicht, dat zich eveneens uitstrekt tot de afwezigheden van de begunstigden op de plaats van hun normale arbeid, wordt uitgeoefend volgens modaliteiten die zullen vastgesteld worden bij een in Ministerraad voorgelegd koninklijk besluit.

Art. 10.

Onverminderd de straffen die in het Strafwetboek voorzien zijn voor valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften heeft iedere valse of vrijwillige onjuiste aangifte :

— voor de werkgever het verlies van de in artikel 7 voorziene terugbetaling tot gevolg;

— voor de zelfstandigen en de helpers het verlies van de in artikel 4, § 2, voorziene forfaitaire vergoedingen tot gevolg.

Art. 11.

Het in artikel 9 bedoelde instellingshoofd wordt gestraft met een geldboete van 26 tot 100 F voor iedere vastgestelde inbreuk, wanneer hij weigert :

— hetzij het in artikel 9 voorgeschreven register bij te houden;

— hetzij de personen die met de controle belast zijn in de mogelijkheid te stellen om zich van hun controle-opdracht te kwijten;

— hetzij de in de artikelen 5 en 7 voorgeschreven getuigschriften af te leveren.

Art. 12.

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand en met een geldboete van 26 tot 500 F, of met één van deze straffen alleen, gestraft :

a) de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, die de afwezigheid op het werk niet of niet volgens de reglementaire modaliteiten hebben toegestaan aan de werknemers die daarop recht hebben krachtens deze wet;

b) de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, evenals de werknemer die het krachtens deze wet georganiseerde toezicht verhinderen;

c) de werknemer, de zelfstandige of de helper die, gedurende de krachtens deze wet toegestane afwezigheidsuren, andere bezoldigde arbeidsprestaties levert.

Voor de bij b) bepaalde misdrijven wordt de geldboete zoveel maal toegepast als er werknemers zijn ten overstaan van wie een inbreuk werd gepleegd, zonder dat het totaal bedrag van de geldboete hoger mag zijn dan 10 000 F.

Art. 13.

De ondernemingsraad of, waar deze niet bestaat, de syndicale afvaardiging is bevoegd om te waken op de toepassing van deze wet in de onderneming.

des présences de ces élèves et de délivrer les certificats prévus aux articles 5 et 7 ci-dessus.

Il est également tenu de mettre ce registre ainsi que tout autre document utile à la disposition des fonctionnaires, chargés du contrôle des présences et des absences des élèves.

Ce contrôle qui s'étend également aux absences des bénéficiaires de leur lieu de travail normal, est exercé suivant des modalités à fixer par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

Art. 10.

Sans préjudice des peines prévues par le Code pénal pour faux et usage de faux en écritures, toute déclaration fautive ou volontairement erronée entraîne :

— pour les employeurs, la perte du remboursement prévu à l'article 7;

— pour les indépendants et les aidants, la perte des indemnités forfaitaires prévues à l'article 4, § 2.

Art. 11.

Le chef d'établissement visé à l'article 9 sera puni d'une amende de 26 F à 100 F pour chaque infraction constatée, s'il refuse :

— soit de tenir le registre prescrit à l'article 9;

— soit de permettre aux personnes chargées du contrôle de s'acquitter de leur mission;

— soit de délivrer les certificats prescrits aux articles 5 et 7.

Art. 12.

Sans préjudice des dispositions des articles 269 à 274 du Code pénal sont punis d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 F à 500 F ou d'une de ces peines seulement :

a) l'employeur, ses préposés ou mandataires qui n'ont pas accordé l'absence du travail aux travailleurs qui y ont droit en vertu de la présente loi ou qui ne l'ont pas fait selon les modalités réglementaires;

b) l'employeur, ses préposés ou mandataires, ainsi que le travailleur qui entravent le contrôle organisé en vertu de la présente loi;

c) le travailleur, l'indépendant ou l'aidant qui, durant les heures d'absence accordées en vertu de la présente loi, effectuent d'autres prestations rémunérées.

Pour les délits visés au b), l'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de travailleurs lésés, sans que le montant total de l'amende puisse dépasser 10 000 F.

Art. 13.

Le Conseil d'entreprise, ou, à défaut de ce dernier, la délégation syndicale, est compétente pour veiller à l'application de la présente loi dans l'entreprise.

Art. 14.

De Ministers onder wie de Tewerkstelling en de Arbeid, de Middenstand en de Landbouw ressorteren worden belast, ieder wat hem betreft, met de uitvoering van deze wet.

15 juni 1972.

J. HENCKENS,
A. DENEIR,
A. MAGNEE,
A. D'ALCANTARA,
D. COENS,
P. DE KEERSMAEKER.

Art. 14.

Les Ministres ayant dans leurs attributions l'Emploi et le Travail, les Classes Moyennes et l'Agriculture sont, chacun en ce qui le concerne, chargés de l'exécution de la présente loi.

15 juin 1972.
